

24 Οκτωβρίου, 1996

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΟΥΖΟΣ ΛΟΥΖΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Αρ. 141/92 & 171/92)

Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμηνεία και εφαρμογή — Ανήκει στο διορίζον όργανο — Πεδίο επέμβασης του Δικαστηρίου.

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Προαγωγές — Στερείται εννόμου συμφέροντος προσβολής προαγωγής ο μη έχων τα απαιτούμενα προς προαγωγή προσόντα.

10 Ο αιτητής προσέβαλε και με τις δύο προσφυγές την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Υποτομεάρχη, παραπονούμενος μόνο για τον δικό του αποκλεισμό ως υποψηφίου για τη θέση.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15 Σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας ανήκει στην αποκλειστική δικαιοδοσία του όργανου που διορίζει ή προάγει· και μόνο η υπέρβαση των ακραίων ορίων της εξουσίας του αρμόδιου όργανου που οδηγεί σε ακυρότητα, δύναται να προκαλέσει την επέμβαση του Δικαστηρίου, θέση που είναι ορθή.

25 Η αρμόδια Αρχή εν προκειμένω δε συμπεριέλαβε τον αιτητή στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων για τη θέση, αφού μετά από μελέτη και έρευνα των ακαδημαϊκών προσόντων των υποψηφίων έκρινε ότι ο αιτητής δεν κατείχε τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που προβλέπο-

νταν στους Κανονισμούς της Αρχής όπως φαίνεται στα σχετικά πρακτικά της Αρχής.

Ο αιτητής δεν κατείχε τα προσόντα που προβλέπονται στους σχετικούς κανονισμούς. Για το λόγο αυτό ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος και ως εκ τούτου η προσφυγή είναι απαράδεκτη. 5

*Η προσφυγή απορρίπτεται με £250,-
έξοδα.*

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Mytides and Another v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1096,

Karis v. Republic (1985) 3 C.L.R. 496,

15

Δημοκρατία ν. Κύπρη (1989) 3 Α.Α.Δ. 2600,

Larkos v. Republic (1982) 3 C.L.R. 513,

20

Τίφας ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 697,

Υψαρίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 4209,

Αριστείδου ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 1184.

25

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Αρχής με την οποία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Υποτομέαρχη αντί του Αιτητή. 30

Ε. Κ. Ευσταθίου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 141/92.

Μ. Ορφανίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 171/92.

35

Κ. Χατζηιωάννου, για των Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

40

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής που και στις δύο προσφυγές είναι το ίδιο πρόσωπο προσελήφθη στην υπηρεσία της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου την 1/7/1983 στη θέση Προϊσταμένου Β' (Οικονομικό Προσωπικό - ως προγραμματιστής-αναλυτής). Ο αι-

τητής προήχθη στη θέση Προϊσταμένου Α' (Οικονομικό Προσωπικό) το 1986. Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της απόφασης της Αρχής ημερομηνίας 9/12/1991 με την οποία η τελευταία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη στην προσφυγή αυτή Γερόλεμο Γερολέμου, Ανδρέα Νεοκλέους και Ρίτα Καρατζιά, στο βαθμό του Υποτομέαρχη (Διοικητικό Προσωπικό).

Η προσφυγή 141/92 εναντίον του ενδιαφερόμενου μέρους Γερόλεμου Γερολέμου απεσύρθη λόγω ανάκλησης της διοικητικής πράξης της προαγωγής του (βλέπε πρακτικό Δικαστηρίου 21/12/1995).

Η καθ' ης η αίτηση Αρχή ήγειρε προδικαστική ένσταση ισχυριζόμενη ότι ο αιτητής δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την επίδικη πράξη, γιατί δεν έχει τα απαιτούμενα προσόντα για προαγωγή στη θέση.

Το μοναδικό θέμα που εγείρεται στις συνεκδικαζόμενες αυτές προσφυγές είναι κατά πόσον ο αιτητής είχε τα προσόντα για προαγωγή και κατά πόσον ορθά αποκλείσθηκε από τον κατάλογο των υποψηφίων που δικαιούνταν κρίσης για προαγωγή.

Ο αιτητής είναι κάτοχος πτυχίου Β.Sc. (Statistics & Computing in Science).

Τα προσόντα που απαιτούνται να κατέχει κάποιος για προαγωγή ή πρόσληψη στο βαθμό του Υποτομέαρχη Διοικητικού Προσωπικού προνοούνται στον Κανονισμό 8 (1) Β (γ) και είναι τα πιο κάτω:-

“γ) Ανώτερον Διοικητικόν Προσωπικόν.

Δι' άπαντας τους βαθμούς του Ανωτέρου Διοικητικού Προσωπικού απαιτούνται τα εν παραγράφω (1) στοιχ. Αγ τυπικά προσόντα ή πτυχίον της Ανωτέρας Τηλεπικοινωνιακής Σχολής ΟΤΕ (Τμήματος Διοικητικού - Εκμεταλλεύσεως) ή ισοτίμου Τηλεπικοινωνιακής Σχολής ανεγνωρισμένης ως τοιαύτης υπό της Αρχής.”

Ο Κανονισμός 8 (1) Α (γ) προνοεί:-

“γ) Το Ανώτατον Διοικητικόν Προσωπικόν δέον να έχη τα του Ανωτάτου Οικονομικού Προσωπικού προσόντα ή πτυχίον Νομικής Σχολής, ή πτυχίον Διοικήσεως Επιχειρήσεων ή Διοικήσεως.”

Ο Κανονισμός 8 (1) Α (β) προνοεί:-

“β)Το Ανώτατον Οικονομικόν Προσωπικόν δέον να έχη Πανεπιστημιακόν τίτλον εις τα Οικονομικά ή ισοδύναμον Πανεπιστημιακόν τίτλον αναγνωριζόμενον υπό της Αρχής ή τον 5
Επαγγελματικόν τίτλον CHARTERED ACCOUNTANT ή
Certified Accountant ή Cost and Works Accountant.”

Από τα πρακτικά της 51/91 συνεδρίας του Συμβουλίου Προσωπικού για την πλήρωση των τριών κενών θέσεων Υποτομέαρχη Διοικητικού Προσωπικού φαίνεται ότι εξετάστηκαν οι περιπτώσεις όλων των υπαλλήλων που κατείχαν θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας “Α” και Προϊσταμένου Υπηρεσίας “Β” που είναι οι αμέσως κατώτεροι βαθμοί του Υποτομέαρχη όπως προνοείται από τον Κανονισμό 4 (3) (Β), αλλά και τον Κανονισμό 56 (8) (α) και (ζ) που 15
προστέθηκε με την Κανονιστική Διοικητική Πράξη 375/90.

Ο αιτητής βρισκόταν ανάμεσα στους υποψηφίους, οι οποίοι στις 22/12/1990 είχαν συμπληρώσει τριετία στο βαθμό του Προϊσταμένου Υπηρεσίας “Α” και οι οποίοι δικαιούνταν κρίσης. 20

Στη συνέχεια το Συμβούλιο Προσωπικού της Αρχής μελέτησε τα ακαδημαϊκά και επαγγελματικά προσόντα όλων των υποψηφίων, σε συνδυασμό με την υπηρεσιακή τους κατάσταση (εξέλιξη και υπηρεσία στα διάφορα τμήματα της Αρχής), ανάμεσα σ’ αυτούς ήταν και ο αιτητής. Ο αιτητής όμως δε συμπεριλήφθηκε στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων που κατείχαν τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που προβλέπονται από τους Κανονισμούς 8 (1) Β (γ) και 8 (1) Α (γ), γιατί κρίθηκε ότι δεν κατείχε τα προσόντα αυτά. 25

Συμφωνώ με τη θέση του δικηγόρου της καθ’ ης η αίτηση ότι ο Κανονισμός 8 (1) Β (γ) δεν καθιστά υποψηφίους όσους ανήκουν στο Οικονομικό Προσωπικό αλλά όσους έχουν τα προσόντα του Κανονισμού 8 (1) Α (β). 30

Σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχέδιων Υπηρεσίας ανήκει στην αποκλειστική δικαιοδοσία του όργανου που διορίζει ή προάγει, και μόνο η υπέρβαση των ακραίων ορίων της εξουσίας του αρμόδιου όργανου που οδηγεί σε ακυρότητα, δύναται να προκαλέσει την επέμβαση του Δικαστηρίου, θέση που είναι ορθή (βλέπε *Mytides and Another v. Republic* (1983), 3 C.L.R. 1096, σελ. 1111. *Karis v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 496. *Δημοκρατία ν. Θεοφανώς Κυπρή* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2600. *Λάγκος ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 513, 35

519. *Κώστας Τίφας ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 697).

(Βλέπε απόφαση *Ηλίας Υψηρίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 4209).

5

Η αρμόδια Αρχή δε συμπεριέλαβε τον αιτητή στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων για τη θέση, αφού μετά από μελέτη και έρευνα των ακαδημαϊκών προσόντων των υποψηφίων έκρινε ότι ο αιτητής δεν κατείχε τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που προβλέπονταν στους Κανονισμούς της Αρχής όπως φαίνεται στα πρακτικά της Αρχής στα οποία αναφορά έγινε πιο πάνω.

10

Σύμφωνα πάντοτε με τη Νομολογία του Δικαστηρίου τούτου:-

15

“Η προσφυγή δεν είναι λαϊκή αγωγή. Νομιμοποιείται στην έγερση προσφυγής πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρο, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

20

Στις υποθέσεις προαγωγής, πρόσωπο που δεν κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται στο σχέδιο υπηρεσίας δεν έχει έννομο συμφέρον - (βλ. *Anastasios Philippou and The Republic (Public Service Commission)* 4 R.S.C.C. 139, 140. *Constantinos N. Panayides v. The Republic (Public Service Commission)* (1972) 3 C.L.R. 135, 141. *Sofoclis Sofocleous (No. 2) v. Republic (Public Service Commission)* (1972) 3 C.L.R. 537, 539. *Paraskevopoulou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 647, 661. *Komodromou v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2250, 2258, 2259. *Nicolaou and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2471, 2476, 2477. *Kalafatis v. E.A.C.* (1987) 3 C.L.R. 97. *Χριστόδουλος Ηλία ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 568).”

25

30

(Βλέπε *Αικατερίνη Αριστείδου ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1184.)

35

40

Από τα πιο πάνω είναι καθαρό ότι ο αιτητής δεν κατείχε τα προσόντα που προβλέπονται στους σχετικούς κανονισμούς. Για το λόγο αυτό ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος και ως εκ τούτου η προσφυγή είναι απαράδεκτη και απορρίπτεται με £250.- έναντι των εξόδων των καθ' ων η αίτηση.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
£250 έξοδα.*